

RAČUNOVODSTVENE POLITIKE KAO FAKTOR KVALITETA FINANSIJSKIH IZVJEŠTAJA

ACCOUNTING POLICIES AS A FACTOR IN THE QUALITY OF THE FINANCIAL STATEMENTS

Eldina Ibrišević, dipl. oec.
Ekonomski fakultet Brčko
ibriseviceldina@yahoo.com

APSTRAKT

Sadržaj finansijskih izvještaja u određenom obračunskom razdoblju ovisi o računovodstvenim politikama koje donosi menadžment poslovnog subjekta. Iz rečenog proizlazi da sva prava i odgovornosti u smislu donošenja i provođenja računovodstvenih politika leže na menadžmentu subjekata. Cilj rada je utvrditi na koji način, putem računovodstvenih politika, može da se utiče na izgled finansijskih izvještaja i informacija koje su potrebne korisnicima ovih izvještaja. Računovodstvena regulativa dopušta primjenu različitih metoda i postupaka procjene pozicija finansijskih izvještaja. Primjena različitih metoda i postupaka procjene finansijskih izvještaja rezultirat će i različitim vijednostima osnovnih elemenata izvještaja (imovine, obaveza, kapitala, prihod, rashoda i finansijskog rezultata).

Ključne riječi: računovodstvene politike, računovodstvene pretpostavke, računovodstvena načela

ABSTRACT

The appearance of the financial statements in a particular accounting period depends on the accounting policies adopted by the management of a business entity. The aforementioned states that all the rights and responsibilities in terms of adopting and implementing accounting policies lie on management subjects. The paper aims to identify how, through accounting policies, the appearance of the financial statements and the information needed by its users can be influenced. Accounting regulations allows the application of different methods and procedures for the assessment of the financial position of the report. The application of different methods and evaluation procedures of the financial statements will result in different values of basic elements of financial statements (assets, liabilities, capital, income, expenditures and financial results).

Key words: accounting policies, accounting assumptions, accounting principles

UVOD

Informacije koje se daju u finansijskim izvještajima prezentiraju se prvenstveno radi vanjskih korisnika računovodstvenih informacija, kojima pomažu u predviđanju budućih novčanih tokova subjekta te osobito u predviđanju vremena njihovog nastanka i njihove izvjesnosti da će se zaista i dogoditi. Sa stanovišta finansijskih izvještaja računovodstvena politika predstavlja temeljno pitanje u procjeni pozicija finansijskih izvještaja. Predmet ovog rada je da prikaže kako se prilikom ocjene finansijskog položaja i uspješnosti poslovanja mora voditi računa i o tome koje su računovodstvene metode i postupci primjenjeni i kakav je njihov uticaj na iskazivanje vrijednosti osnovnih elemenata finansijskih izvještaja u posmatranom, tekućem, ali i dužem vremenskom periodu.

Za razumijevanje uloge i značaja računovodstvenih politika u cjelokupnom računovodstvenom procesu potrebno je prvo razmotriti pojam i osnovna obilježja računovodstvenih politika, područja njihove primjene, subjekte njihovog donošenja i primjenu kao način njihova objavljivanja. Zatim će biti objašnjenji računovodstvene pretpostavke i načela, kao i računovodstveni standardi koji imaju značajan uticaj na primjenu određene računovodstvene politike.

POJAM I KARAKTERISTIKE RAČUNOVODSTVENIH POLITIKA

U finansijskim izvještajima zapisan je veliki dio informacija koje se odnose na upravljanjem poslovanjem, a koje nastaju u računovodstvu. Odabrane računovodstvene politike su ugrađene u finansijske izvještaje koji predstavljaju finalni proizvod računovodstvenog procesa. U cjelokupnom računovodstvenom procesu za

razumijevanje uloge i značaja računovodstvenih politika potrebno je prvo razmotriti pojam i osnovna obilježja računovodstvenih politika, područja njihove primjene, subjekte njihovog donošenja i primjenu kao način njihova objavljivanja.

Računovodstvena politika se sastoji od riječi: računovodstvena i politika. Računovodstvo se može definisati kao vještina bilježenja, razvrstavanja i skraćenog prikazivanja u novčanim iznosima izraženih poslova i događaja koji su, barem djelomično finansijske naravi i interpretiranje iz toga proizlašlih razloga. Riječ politika označava vođenje, odnosno upravljanje državom [Kapić, R., Radović, R., Piljić, J., 2011, str. 13].

Koliki će utjecaj računovodstvenih politika biti na sadržaj finansijskih izvještaja ovisi o sljedećim faktorima: *udjelu određene pozicije u ukupnoj strukturi imovine, obveza, prihoda ili rashoda osnovnim obilježjima izabrane metode (posmatrane u odnosu s neizabranim metodama) i posmatranom (obuhvaćenom) vremenskom periodu* [Kapić, R., Radović, R., Piljić J., 2011, str. 418].

Iz prethodnog proizlazi da je **temeljno pitanje računovodstvenih politika pitanje procjene pozicija** finansijskih izvještaja, odnosno pitanje materijalnog sadržaja finansijskih izvještaja, čiji potpuni set prema izmijenjenom MRS 1 – *Prezentiranje finansijskih izvještaja*, čine: *izvještaj o finansijskom položaju na kraju perioda, izvještaj o sveobuhvatnoj dobiti perioda, izvještaj o promjenama kapitala tijekom perioda, izvještaj o novčanim tokovima tokom perioda, bilješke, koje obuhvaćaju sažetak važnih računovodstvenih politika i druga objašnjenja i izvještaj o finansijskom položaju na početku najranijeg usporednog perioda ako subjekt neku računovodstvenu politiku primjenjuje retroaktivno ili ako retroaktivno prepravljiva stavke u svojim finansijskim izvještajima ili ako stavke u finansijskim izvještajima reklasificira (MRS 8 – Računovodstvene politike, primjene računovodstvenih procjena i greške)* [<http://www.srr-fbih.org>].

U MRS 1 se definiše da se u bilješkama prezentiraju informacije o osnovi za sastavljanje finansijskih izvještaja i određenim računovodstvenim politikama. U tačkama 117-124 MRS-a 1, objašnjava se što je poslovni subjekt dužan objaviti, pa između ostalog stoji sljedeće: *osnova (ili osnove) mjerenja korištena, odnosno korištene u sastavljanju finansijskih izvještaja i druge primjene računovodstvene politike koje su važne za razumijevanje finansijskih izvještaja* [<http://www.srr-fbih.org>].

Prema MRS 8 računovodstvene politike su *posebna načela, osnove, konvencije, pravila i prakse koje subjekt primjenjuje prilikom sastavljanja i prezentacije finansijskih izvještaja*. Računovodstvene politike se utvrđuju u skladu sa odgovarajućim standardom ili tumačenjem koje se primjenjuje na određenu stavku putem koje se vrši evidencija konkretnog događaja [<http://www.srr-fbih.org>].

Pitanje procjene bilansnih pozicija, odnosno pitanje materijalnog sadržaja finansijskih izvještaja predstavlja temeljno pitanje računovodstvene politike. Ciljevi provođenja računovodstvenih politika uglavnom su vezani uz uticaj na visinu finansijskog rezultata, stvaranju latentnih rezervi i sl. Ono što je zajedničko računovodstvenim i bilansnim politikama je izbor između određenih alternativa koje omogućava računovodstveni sistem. Računovodstvenu politiku potrebno je posebno razmatrati u okviru poslovne politike i upravljanja preduzećem jer njen izbor i primjena zavisi od ciljeva šire poslovne politike.

Područje primjene računovodstvene politika potrebno je posmatrati u kontekstu njihove uloge i mjesta u cjelokupnom računovodstvenom procesu. Procesom obrade podataka određen je sadržaj računovodstvenih kategorija koji se odnosi na računovodstvene politike u cjelokupnom procesuiranju podataka.

Kao najznačajnija područja računovodstvenih politika smatraju se priznavanje prihoda, poslovna spajanja, načela konsolidacije, zajednički poduhvati, amortizacija materijalne i nematerijalne imovine, kapitalizacija troškova zaduživanja i drugih izdataka, ugovori o izgradnji, ulaganja u nekretnine, finansijski instrumenti, najmovi, troškovi istraživanja i razvoja, zalihe, porezi, rezerviranja, određivanje novca i novčanih ekvivalenata, određivanje poslovnih i zemljopisnih segmenata [Žager K., Žager L., 1999. godine, 91].

Računovodstvene politke u različitoj mjeri djeluju na finansijske izvještaje i njihovo djelovanje zavisi od udjela pozicije na koju se primjenjuju u segmentu izvještaja, odnosno aktive, pasive, prihoda i rashoda, karaktera izabrane metode i vremenskog perioda koji se posmatra [Žager K., Žager L., 1999. godine, 90].

Veoma je važno naglasiti da jednom usvojena računovodstvena politika treba dosljedno primjenjivati što zahtjeva i računovodstvena pretpostavka "dosljednost" prilikom sastavljanja i objavljivanja finansijskih izvještaja koja se očituje u tome da se računovodstvene politike koje usvoji poslovni subjekt trebaju dosljedno primjenjivati iz jednog perioda u drugi, radi kontinuiteta i usporedivosti finansijskih izvještaja.

Računovodstvena politika mora da se podredi postavljenim ciljevima politike preduzeća, u okviru poslovne politike preduzeća. Odluke iz područja računovodstvenih politika ne mogu biti u sukobu sa odlukom o osnovnim načelima poslovne politike preduzeća. Postavljanje ciljeva poslovne politike preduzeća nadležno je za donošenje odluke iz područja računovodstvenih politika zadatak je ove da treba težiti i pridonijeti svim svojim raspoloživim sredstvima ostvarenju opšteg cilja.

Računovodstvene politike predstavljaju instrument ostvarivanja poslovne politike preduzeća i putem njih se utiče na kvalitet rada i poslovanja preduzeća. Na taj način one predstavljaju jedan od podskupova od instrumenata ostvarivanja poslovne politike, i njenih ciljeva koji moraju biti usklađeni, odnosno podređeni ostvarivanju glavnog cilja.

Prilikom razmatranja finansijskog položaja i uspješnosti poslovanja potrebno je voditi računa o kvalitetnim svojstvima finansijskih izvještaja, sobzirom da se izabranim računovodstvenim politikama može svjesno uticati na vrijednost pozicija finansijskih izvještaja.

POJAM RAČUNOVODSTVENIH PRETPOSTAVKI I NAČELA

Posebnu pažnju treba usmjeriti na ishodišni kriterij njihova izbora i primjene prilikom razmatranja računovodstvenih politika, pri čemu ključni faktor razmatranja čine računovodstvene politike i standardi. Prilikom izrade finansijskih izvještaja s jedne strane potrebno je uvažiti određena pravila i norme, a sa druge strane služe predstavljanju vodiče u inepretaciji i tumačenju pozicija finansijskih izvještaja.

U teoriji i praksi postoje različita shvatanja određivanja ili broja osnovnih računovodstvenih načela. U svjetskim razmjerima najpoznatiji i najpriznatiji sistem računovodstvenih načela razvijenih u SAD- u koja su stekla status općeprihvaćenih načela (Generally Accepted Accounting Principles - GAAP). Opšte prihvaćena načela „predstavljaju opšta pravila koja služe kao vodič u procjeni, bilježenju i izvještavanju o poslovnim aktivnostima“. S druge strane, ona „predstavljaju tehničko računovodstveni pojam koji obuhvata konvencije, koncepte, standarde, pravila i postupke neophodne za pobliže označavanje i definisanje prihvaćene računovodstvene prakse u nekom vremenu“ [Žager, K., Žager L., 1999, str. 104].

Računovodstvena načela predstavljaju temeljna pravila koja se koriste pri računovodstvenom procesiranju podataka u svrhu sastavljanja finansijskih izvještaja i njihovog javnog objavljivanja. Sistem općeprihvaćenih računovodstvenih načela sastoji se od: *opšteprihvaćenih koncepata (generally accepted concepts)*, *opšteprihvaćenih načela (generally accepted principles)*, *opšteprihvaćenih postupaka (generally accepted procedures)* [<http://web.efzg.hr>].

Tabela 1: Prikaz opšteprihvaćenih koncepata i načela

OPŠTEPRIHVAĆENI RAČUNOVODSTVENI KONCEPTI	OPŠTEPRIHVAĆENA RAČUNOVODSTVENA NAČELA
<ul style="list-style-type: none"> - pretpostavka kontinuiteta - pretpostavka poslovnog subjekta - pretpostavka stabilne novčane jedinice (valute) - pretpostavka obračunskog perioda, tj. određenog vremena 	<ul style="list-style-type: none"> - načelo troška - načelo objektivnosti - načelo priznavanja prihoda - načelo sučeljavanja prihoda i rashoda - načelo materijalnosti - načelo potpunog iskazivanja finansijski izvještaja - načelo konzistentnosti - načelo opreznosti - načelo usporedivosti - načelo jednolikosti

Izvor: www.efzg.hr (pristupljeno 21.04.2013.)

Opšteprihvaćeni koncepti predstavljaju određene pretpostavke, odnosno teorijske osnove za interpretiranje financijskih izvještaja. *Opšteprihvaćena načela* pomažu u procjeni, bilježenju i izvještavanju o poslovnim aktivnostima. *Opšteprihvaćeni postupci* jesu različite metode obrade podataka radi dobivanja računovodstvenih informacija i računovodstvenog izvještavanja [<http://web.efzg.hr>].

Pretpostavka kontinuiteta znači da poslovni subjekt neće biti likvidiran ni u slučaju poslovanja s gubitkom sve dok njegov menadžment očekuje dobit, a to znači da se preduzeće osniva s pretpostavkom neograničenog poslovanja u budućnosti. [www.efzg.hr (pristupljeno 21.04.2013)].

Pretpostavka poslovnog subjekta znači da se svako preduzeće tretira kao poseban poslovni subjekt koji je odvojen od vlasnika. Ova pretpostavka je bitna za dionička društva, a također i za odnose između matice i podružnica moraju sastaviti svoje temeljne financijske izvještaje [www.efzg.hr (pristupljeno 21.04.2013)].

Pretpostavka stabilne novčane jedinice. Računovodstveno koje se koristi u poduzećima temelji se na pretpostavci stabilne novčane jedinice. To računovodstvo se često naziva konvencionalno ili tradicionalno računovodstvo. Zasniva se na inflaciji do 5%, što znači da knjigovodstvena vrijednost bude što bliža tržišnoj vrijednosti. U uvjetima inflacije izrađuju se dodatni izvještaji na temelju jednog od koncepata računovodstva u uvjetima inflacije. Koncepti računovodstva: *računovodstvo opće kupovne moći – za revalorizaciju koristi opće indekse cijena, računovodstvo tekuće vrijednosti – za revalorizaciju koristi specifične indekse cijena* [www.efzg.hr (pristupljeno 21.04.2013)].

Pretpostavka obračunskog razdoblja. Polazi od toga da korisnici informacija (izvještaja) ne mogu čekati totalni rezultat (rezultat kada poduzeće prestane s radom). Korisnici trebaju informacije u kraćim vremenskim intervalima. Uobičajen interval izvještavanjem je jedan normalni poslovni ciklus koji u prosjeku traje 1 godinu. Mogu biti i kraća obračunska razdoblja.

Računovodstvena načela [www.efzg.hr (pristupljeno 21.04.2013.)]. Polazna su osnova za izradu i usvajanje računovodstvenih standarda koji predstavljaju daljnju razradu načela: *načelo troška, načelo objektivnosti, načelo priznavanja prihoda, načelo sučeljavanja prihoda i rashoda, načelo materijalnosti, načelo potpunog iskazivanja financijskih izvještaja, načelo konzistentnosti, načelo opreznosti, načelo usporedivosti, načelo jednolikosti* [Žager K., Žager L., 1999, str. 107].

Načelo troška: najstarije i najvažnije načelo, zahtijeva da se evidencija poslovnih događaja zasniva na nabavnoj cijeni, koristi se prilikom vrednovanja svih pozicija bilance

Načelo objektivnosti polazi od pretpostavke da su financijski izvještaji sastavljeni na temelju objektivnih, dokumentiranih podataka.

Načelo priznavanja prihoda polazi od pretpostavke da se prihodi priznaju u financijskim izvještajima i bilježe u poslovnim knjigama. Mogu se priznati na 2 načina: *po novčanoj osnovi – ono što je naplaćeno, nastanak događaja – ono što je realizirano (prodano)*].

Načelo sučeljavanja prihoda i rashoda polazi od pretpostavke da sučeljavamo prihode i rashode i utvrđujemo poslovni rezultat kao njihova razlika u obračunskoj razdoblju.

Načelo materijalnosti ističe one poslovne događaje i poslovne informacije koje su od bitne važnosti za korisnike prilikom objavljivanja financijskih izvještaja i temelji se na određivanju bitnog i nebitnog.

Načelo potpunog iskazivanja financijskih izvještaja daje cjelovitu sliku o financijskom stanju poduzetništva, odnosi se na dionička društva koja kotiraju i informacije se moraju prezentirati na jasan i razumljiv način.

Načelo konzistentnosti (postojanosti) podrazumijeva da jednom usvojena pravila evidencije moraju se dosljedno primjenjivati.

Načelo opreznosti je najbitnije načelo u današnjim uvjetima a odnosi se na anticipire gubitke, a ne dobitke i da se iskaže manji rezultat, a primjenjuje se kod procjene imovine, obveza i kapitala.

Načelo usporedivosti ima 2 zahtijeva: usporedivost financijskih izvještaja dva subjekta u grani, usporedivost financijskih izvještaja jednog subjekta iz jednog obračunskog perioda sa financijskim izvještajima iz proteklih obračunskih perioda.

Načelo jednolikosti: jednakost u interpretaciji i primjeni skupa računovodstvenih načela i postupka preduzeća, znači istovrstan računovodstveni tretman u različitim poslovnim okolnostima.

UTICAJ RAČUNOVODSTVENIH STANDARDA NA KREIRANJE RAČUNOVODSTVENIH POLITIKA

Računovodstveni standardi detaljna su razrada odabranih računovodstvenih načela i čine jednu od osnovnih računovodstvenih regulativa većine obračunskih sistema. Reguliraju način obuhvatanja i računovodstveni sadržaj ekonomskih kategorija i ujedno su podloga za izbor i primjenu računovodstvene politike. Većina razvijenih zemalja ima vlastite nacionalne standarde, koji su ujedno odraz specifičnosti ekonomskih procesa zemlje. Pored nacionalnih, u smislu ujednačavanja računovodstvenih sistema razvijeni su i Međunarodni računovodstveni standardi. Formalna struktura i sistematizacija računovodstvenih standarda zavisi od specifičnosti potreba za praćenjem ekonomskih tokova na određenoj nacionalnoj razini [Žager, K., Žager, L., 1999, str. 111].

U poslovnom odlučivanju u upravljanju podlogu čine finansijski izvještaji koji, da bi bili pouzdaniji i usporedivi trebali bi prilikom sastavljanja uvažavati određena pravila i kriterije. Kada je određeni MSFI (Međunarodni standardi finansijskog izvještavanja) izričito primjenjiv na određenu transakciju, događaj ili okolnost, računovodstvena politika ili politike koje se primjenjuju na tu stavku će biti određene primjenjivanjem tog MSFI-a. MSFI-ovi navode računovodstvene politike za koje je IASB (Odbor za međunarodne računovodstvene standarde) zaključio da rezultiraju MSFI 8 finansijskim izvještajima koji sadrže relevantne i pouzdane informacije o transakcijama, drugim događajima i okolnostima na koje se one primjenjuju. Te se politike ne trebaju primjenjivati kada je efekat njihove primjene beznačajan. Međutim, nije prikladno praviti, ili ostaviti neispravljena, beznačajna odstupanja od MSFI-ova s namjerom da se postigne određeni prikaz finansijskog položaja, finansijske uspješnosti ili novčanih tokova subjekta [http://www.srr-fbih.org/sr/pdf/MSFI_MRS/4_MRS_8.pdf].

U slučaju nepostojanja Standarda ili Tumačenja koje je primjenjivo na određenu transakciju, događaj ili okolnost, menadžment će koristiti vlastite prosuđivanje pri razvoju i primjeni računovodstvenih politika koje će rezultirati informacijama koje su: *relevantne za potrebe donošenja ekonomskih odluka korisnika, pouzdane* [http://www.srr-fbih.org/sr/pdf/MSFI_MRS/4_MRS_8.pdf].

Računovodstveni standardi su pomažu lakšem prezentovanju finansijskih izvještaja koji se dostavljaju od strane privrednih subjekata, bez uzimanja u obzir djelatnosti. Računovodstveni standardi imaju za cilj lakše i bolje razumijevanje finansijskih izvještaja koji za cilj imaju pružanje podatke i informacije potrebne za provjeru komparativne analize potrebne za uspješno poslovno komuniciranje. Računovodstveni standardi kombiniraju različite računovodstvene propise koji su neophodni za pripremu i prezentaciju finansijskih izvještaja koji su osnova za donošenje ekonomskih odluka o budućnosti poslovanja kompanije [Žager, K., Žager, L., 1999, str. 109].

IZBOR I OBJAVLJIVANJE RAČUNOVODSTVENE POLITIKE KAO FAKTOR KVALITETA FINANSIJSKIH IZVJEŠTAJA

Računovodstvene politike kao dio opšteprihvaćene regulative pomažu utvrditi određeni profesionalna udruženja ili zakonski akti. Pri tome se definišu polazna načela i područja primjene dozvoljenih i alternativnih računovodstvenih politika koje se mogu primijeniti u računovodstvenom procesuiranju podataka. Postupak izbora i primjene računovodstvenih politika može se posmatrati na dva nivoa: *na nivou države, odnosno šire društvene zajednice, određuje se u skladu s opštim privrednim i političkim ciljevima, moguće, odnosno dopuštene računovodstvene politike, na nivou preduzeća za čiji izbor i primjenu je zadužen menadžment* [Žager, K., Žager, L., 1999, str. 92].

Taj izbor treba da je u skladu sa određenim načelima i ciljevima poslovne politike. Kako bi mogao spoznati sve aspekte primjene odabranog računovodstvenog postupka menadžment mora prilikom izbora računovodstvenih politika imati temeljna znanja iz računovodstva. Treba voditi računa pri odabiru računovodstvenih politika da se izaberu metode i postupci koji će u datim uvjetima najrealnije prikazati finansijski položaj, njegove promjene te uspješnost poslovanja.

Pred kvalitet računovodstvenih informacija postavljaju se osnovne pretpostavke iz kojih proizilazi i objava računovodstvenih politika. Potrebno je raspolagati svim relevantnim činjenicama, da bi računovodstvene informacije bile razumljive, a one nisu uvijek direktno vidljive iz finansijskih izvještaja.

U zemljama EU, u skladu sa IV direktive, koja regulira problematiku računovodstvenog izvještavanja, određen je minimalan broj objavljivanja koja se odnose na sljedeće: *metode procjene bilansnih pozicija, naziv i sjedište preduzeća u kojem se nalazi uloženi kapital te iznos kapitala, rezervi i dobiti (gubitka) takvog preduzeća u prošloj godini ukoliko je u pitanju znatniji iznos, broj i nominalnu (procijenjenu) vrijednost dionica te vrste dionica, prikaz certifikata o konvertibilnim obveznicama i sličnim vrijednostnim papirima, pregled obaveza sa rokom dospijeca dužim od 5 godina, neto poslovne prihode prikazane po vrstama aktivnosti na tržištima, prosječan broj zaposlenih tokom poslovne godine poslovni rezultat koji je posljedica promjene metode rocjene i sl.* [Žager, K., Žager, L., 1999, str. 92].

ZAKLJUČAK

Primjenom računovodstvenih politika može se utjecati na izgled finansijskih izvještaja. Nema jedinstvene liste usvojenih računovodstvenih politika koje bi vrijedile za sve poslovne subjekte. Na menadžmentu stoji obveza izbora između ponuđenih alternativnih računovodstvenih politika, za što mu naravno, trebaju i odgovarajuća računovodstvena znanja. S obzirom na načelo dosljednosti u primjeni donesenih računovodstvenih politika, zaista treba uložiti ogroman trud kako bi se definirale politike koje bi najbolje prezentirale finansijski položaj, uspješnost poslovanja, novčane tokove itd. poslovnog subjekta. Računovodstvene politike su dio poslovne politike subjekta te je u njihovom donošenju važno da sudjeluju svi oni na koje se pojedine politike odnose. Nažalost, praksa je takva da to uglavnom rade sami računovođe, te još jednom treba naglasiti važnost timskog rada u cijelom tom procesu.

Računovodstvenim politikama omogućava se alociranje ukupnog rezultata po obračunskim periodima onom dinamikom koja odgovara poslovnoj politici poslovnog subjekta. Zbog toga, utjecaj računovodstvenih politika na izgled finansijskih izvještaja, kojima se prikazuje finansijski položaj i uspjeh poslovanja, može u kraćem vremenu biti važan sa aspekta procjene pozicija finansijskih izvještaja (odnosno finansijskog rezultata), dok dugoročno gledano taj utjecaj ne postoji jer preduzeća primjenjuje iste računovodstvene politike koje ne dozvoljavaju malverzacije. Računovodstvene politike determinišu kvalitet finansijskih izvještaja u smislu odabira različitih metoda i postupaka procjene pozicija finansijskih izvještaja. Računovodstvena politika su predmet revizije preduzeća jer su one navedene u bilješkama (napomenama) koje idu uz finansijske izvještaje.

LITERATURA

- [1] Kapić, R., Radović, R., Piljić, J. (2011). Finansijsko izvještavanje, OFF-SET, Tuzla.
- [2] <http://www.srr-fbih.org>
- [3] Žager K., Žager L. (1999). Analiza finansijskih izvještaja, Masmedia.
- [4] http://www.srr-fbih.org/sr/pdf/MSFI_MRS/4_MRS_8.pdf
- [5] Revsine, Collins, Johnson. (2009). Financial reporting&Analysis, Prentice Hall.
- [6] Stolowy, L. (2002). Korporativno finansijsko izvještavanje, Banja Luka,.
- [7] Gibson, Ch. (2009). Financial reporting&Analysis, South-Western.